

Conventia nr. 154/1981 privind promovarea negocierii colective

Conferinta generala a Organizatiei Internationale a Muncii, convocata la Geneva de catre Consiliul de Administratie al Biroului International al Muncii si care s-a reunit la 3 iunie 1981 in cea de-a 67-a sesiune a sa,

reafirmand prevederea din Declaratia de la Philadelphia, care recunoaste "obligatia solemna pentru Organizatia Internationala a Muncii de a sustine realizarea, in cadrul diferitelor natiuni ale lumii, a unor programe apte sa realizeze recunoasterea efectiva a dreptului la negociere colectiva", si notand ca acest principiu este "pe deplin aplicabil tuturor popoarelor lumii".

tinand cont de importanta capitala a normelor internationale continute in: Conventia asupra libertatii sindicale si protectia dreptului sindical, 1948; Conventia asupra dreptului de organizare si negociere colectiva, 1949; Recomandarea asupra conventiilor colective, 1951; Recomandarea asupra concilierii si arbitrajului facultativ, 1951; Conventia si Recomandarea asupra relatiilor de munca in functiunea publica, 1978, precum si Conventia si Recomandarea asupra administratiei muncii, 1978,

considerand ca este de dorit sa se faca cele mai mari eforturi pentru a realiza scopurile acestor norme si, in special, principiile generale continute in art. 4 al Conventiei asupra dreptului la organizare si negociere colectiva, 1949, si paragraful 1 al Recomandarii asupra conventiilor colective, 1951;

considerand, in consecinta, ca aceste norme ar trebui sa fie completate prin masuri corespunzatoare, bazate pe respectivele norme si destinate promovarii negocierii colective libere si voluntare,

dupa ce a hotarat sa adopte diferite propuneri referitoare la promovarea negocierii colective, problema care constituie cel de-al patrulea punct al ordinii de zi a sesiunii,

dupa ce a hotarat ca aceste propuneri sa fie transpusse sub forma unei conventii internationale,

adopta, la 1 iunie 1981, urmatoarea conventie care va fi denumita "**Conventie asupra negocierii colective, 1981**".

Partea I. Domenii de aplicare si definitii

Articolul 1

1. Prezenta conventie se aplica tuturor ramurilor de activitate economica.

2. Masura in care garantiile prevazute de catre prezenta conventie se aplica fortelelor armate si politiei poate fi stabilita prin legislatia sau practica nationala

3. In ce priveste functia publica, prin legislatie sau practica nationala pot fi fixate modalitati speciale de aplicare a prezentei conventii.

Articolul 2

In sensul prezentei conventii, termenul negociere colectiva se aplica tuturor negocierilor care au loc intre o persoana care angajeaza, un grup de persoane care angajeaza sau una ori mai multe organizatii ale celor care angajeaza, pe de o parte, si una sau mai multe organizatii ale lucratorilor, pe de alta parte, in vederea:

- a. fixarii conditiilor de munca si angajarii, si/sau
- b. reglementarii relatiilor intre cei care angajeaza lucratori, si/sau
- c. reglementarii relatiilor intre cei care angajeaza sau organizatiile lor si una sau mai multe organizatii ale lucratorilor.

Articolul 3

1. In cazul cand legea sau practica nationala recunosc existenta reprezentantilor lucratorilor, asa cum sunt ei definiti in art. 3 alin. b) din Conventia privind reprezentantii lucratorilor, 1971, legea sau practica nationala poate stabili in ce masura termenul negociere colectiva va trebui sa includa, de asemenea, in sensul prezentei conventii, negocierile cu acesti reprezentanti.

2. Atunci cand, in aplicarea paragrafului 1 de mai sus, termenul "negociere colectiva" include, de asemenea, negocierile cu reprezentantii lucratorilor vizati in acest paragraf, de fiecare data cand este cazul vor trebui luate masuri corespunzatoare pentru a garanta ca prezenta acestora nu poate servi la slabirea situatiei organizatiilor lucratorilor interesati

Partea a II-a. Metode de aplicare

Articolul 4

In cazul cand aplicarea prezentei conventii nu este asigurata pe calea contractelor colective, a sentintelor arbitrale, sau in orice alta forma conforma cu practica nationala, ea va trebui facuta pe calea legislatiei nationale.

Partea a III-a. Promovarea negocierii colective

Articolul 5

1. Vor trebui luate masuri adaptate circumstanelor nationale, in vederea promovarii negocierii colective.

2. Masurile vizate la paragraful 1 de mai sus trebuie sa aiba urmatoarele obiective:

a. negocierea colectiva sa fie posibila pentru toti cei ce angajeaza si pentru toate categoriile de lucratori din ramurile de activitate vizate de prezenta conventie;

b. negocierea colectiva sa fie progresiv extinsa la toate domeniile acoperite de alin. a), b) si c) ale art. 2 al prezentei conventii;

c. sa se incurajeze dezvoltarea regulilor de procedura convenite intre organizatiile celor ce angajeaza si organizatiile lucratorilor;

d. negocierea colectiva sa nu fie impiedicata de inexista unor reguli care sa reglementeze desfasurarea sa sau de insuficienta sau de caracterul impropriu al acestor reguli;

e. organele si procedurile de reglementare a conflictelor de munca sa fie concepute de o asemenea maniera incat sa contribuie de promovarea negocierii colective.

Articolul 6

Dispozitiile acestei conventii nu constituie un obstacol pentru functionarea sistemelor de relatii profesionale in care are loc negocierea colectiva in cadrul mecanismelor sau institutiilor de conciliere si/sau arbitraj, la care partile participa in mod voluntar la negocierea colectiva.

Articolul 7

Masurile luate de autoritatile publice pentru a incuraja si promova dezvoltarea negocierii colective vor face obiectul consultarilor prealabile si, de fiecare data cand aceasta este posibila, al acordurilor intre puterea publica si organizatiile celor ce angajeaza si ale lucratilor.

Articolul 8

Masurile luate in vederea promovarii negocierii colective nu vor putea fi concepute si aplicate de o maniera care sa impiedice libertatea negocierii colective

Partea a IV-a. Dispozitii finale

Articolul 9

Prezenta conventie nu revizuieste nici una dintre conventiile sau recomandarile existente.

Articolul 10

Ratificarile oficiale ale prezentei conventii vor fi comunicate directorului general al Biroului International al Muncii si inregistrate de catre acesta.

Articolul 11

1. Prezenta conventie nu va obliga decit statele membre ale Organizatiei Internationale a Muncii ale caror ratificari vor fi inregistrate de catre directorul general.

2. Ea va intra in vigoare dupa 12 luni de la inregistrarea de catre directorul general a cel putin doua ratificari din partea statelor membre.

3. In continuare, pentru fiecare stat membru, aceasta conventie va intra in vigoare dupa 12 luni de la data inregistrarii ratificarii sale.

Articolul 12

1. Orice stat membru care a ratificat prezenta conventie o poate denunta la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrarii initiale in vigoare a conventiei, printr-un act comunicat directorului general al Biroului International al Muncii si inregistrat de acesta. Denuntarea nu va avea efect decit dupa expirarea termenului de un an de la inregistrarea ei.

2. Orice stat membru care a ratificat prezenta conventie si care, in termen de un an de la expirarea perioadei de 10 ani mentionata la paragraful precedent, nu va face uz de facultatea de a o denunta, prevazuta de prezentul articol, va fi obligat pentru o noua perioada de 10 ani si, drept urmare, va putea sa denunte prezenta conventie la expirarea fiecarei perioade de 10 ani, in conditiile prevazute de prezentul articol.

Articolul 13

1. Directorul general al Biroului International al Muncii va notifica tuturor statelor membre ale Organizatiei Internationale a Muncii inregistrarea tuturor ratificarilor si denuntarilor care ii vor fi comunicate de catre statele membre ale organizatiei.

2. Notificand statelor membre ale organizatiei inregistrarea celei de-a doua ratificari care i-a fost comunicata, directorul general va atrage atentia statelor membre ale organizatiei asupra datei la care prezenta conventie va intra in vigoare.

Articolul 14

Directorul general al Biroului International al Muncii va comunica secretarului general al Natiunilor Unite, in scopul inregistrarii, potrivit art. 102 din Carta Natiunilor Unite, informatii complete cu privire la toate ratificarile si toate actele de denuntare inregistrate in conformitate cu articolele precedente.

Articolul 15

Ori de cate ori va considera necesar, Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii va prezenta conferintei generale un raport asupra aplicarii prezentei conventii si va examina, daca este cazul, sa inscrie pe ordinea de zi a conferintei problema revizuirii totale sau partiale a acestieia.

Articolul 16

1. In cazul in care conferinta va adopta o noua conventie care sa revizuiasca total sau partial prezenta conventie si numai daca noua conventie nu va dispune altfel:

a) ratificarea de catre un stat membru a noii conventii de revizuire va antrena, de plin drept, fara a se tine seama de art. 12 de mai sus, denuntarea imediata a prezentei conventii, sub rezerva ca noua conventie de revizuire sa fi intrat in vigoare;

b) cu incepere de la data intrarii in vigoare a noii conventii de revizuire, prezenta conventie va inceta sa mai fie deschisa pentru ratificare de catre statele membre.

2. Prezenta conventie va ramine in orice caz in vigoare, in forma si continutul sau, pentru statele membre care au ratificat-o si care nu vor ratifica conventia de revizuire.

Articolul 17

Textele francez si englez ale prezentei conventii au aceeasi valabillitate.